

Edward Szafrowski

Posoborowe prawodawstwo kościelne : 48. Instrukcja Kongregacji Biskupów dotycząca duszpasterstwa wśród emigrantów (22. VIII. 1969)

Prawo Kanoniczne : kwartalnik prawno-historyczny 13/3-4, 266

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

§ 2. 1° Si multi sint, qui disse-
rendi veniam peterint, rogantur Pa-
tres ne repetant quae alii iam expo-
suerunt, sed ad ea, quae iam dicta
sint, paucis se referant.

2° Eodem in casu Praesidis De-
legati est codaunare vel per seipsum
vel per Patrem a se deputatum (art.
3, 2°), in separatis conventibus Pa-
tres oratores ad concordandum, sal-
va omnium libertate, ut pauci no-
mine omnium, iuxta diversitatem
sententiarum, loquantur.

§ 3. 1° Omnes qui facultatem dis-
serendi petierunt, etsi non loquan-
tur, suas animadversiones Secre-
tariae Generali scripto dabunt.

2° Qui autem loquuntur oratio-
nes suas, spatio temporis, a Prae-
side statuto contineant.

§ 2. 1° Gdy wielu prosiło o głos,
należy zaapelować do Ojców, by nie
powtarzali tego, co już inni przed-
stawili, lecz jedynie w kilku sło-
wach się do tego odwołali.

3° W takiej też sytuacji może
Przewodniczący Delegowany zebrać
pod własnym przewodnictwem lub
pod przewodnictwem wyznaczonego
przez siebie Ojca (art. 3, 2°) mów-
ców w osobnych zespołach, w celu
uzgodnienia opinii, z zachowaniem
wszakże wolności. Chodzi mianowi-
cie o to, by tylko niektórzy ojco-
wie zabrali głos w imieniu innych,
zależnie od różnych opinii na dany
temat.

§ 3. 1° Wszyscy, którzy prosili
o udział w dyskusji, chociażby nie
przemawiali, złożą swoje uwagi na
piśmie w Sekretariacie General-
nym.

2° Przemawiający zaś winni się
dostosować do czasu wyznaczonego
przez Przewodniczącego.

47

MOTU PROPRIO „PASTORALIS MIGRATORUM CURA”

ustalające nowe przepisy w zakresie duszpasterstwa wśród emigrantów

(15. VIII. 1969)

(AAS 61(1969) 601—603)

48

INTRUKCJA KONGREGACJI BISKUPÓW

dotycząca duszpasterstwa wśród emigrantów (22. VIII. 1969)

(AAS 61(1969) 614—643)